

Kedves Testvérek! Kedves Fiúk!

Még itt visszhangzik a bazilikában Izajásnak, pontosabban másod-Izajásnak a szava: Készítsetek utat a pusztában az Úrnak! Sokunk számára ez igazi adventi porgrammá nőtte ki magát. A hegyek lealacsonyodásában a büszkeségünk, a gőgünk megtörését látjuk. A völgyek feltöltésében pedig mélységesen rossz önképünk javítását. A görbéink kiegyenesítgetéséről nem is szólva. Kinek ne lenne egy-két nem egyenes cselekedete? Egy kis hazugság, nem nagy csak éppen annyi ami megment a szégyentől, vagy attól hogy egy szégyellni való tettünk napfényre kerül. Ezeket szépen kigyomláljuk, kiegyenesítjük. Így készül az Úr útja, hogy aztán ezen elérkezessen hozzánk Isten. Micsoda leegyszerűsítése ez a Szentírás szavainak!

Másod-Izaiás – jobb nevet most nem tudok találni ennek a Kr.e. 6. sz.ban élő prófétának – sokkal többet akart mondani arról, hogyan kell várni Istent. Igehirdetése háttérében egy világbirodalom van kibontakozóban. Igehirdetése előterében pedig azok az izraeliták, akik jó ideje a babiloni birodalom uralma alatt éltek. Nabú-kudurri-uszur – a bibliai Nabukodonozor – nyugatra vezetett hadjáratai során Kr.e. 597-ben, 586-ban és 582-ben gyarapította a fogoly izraeliták és judaiak számát. Ám néhány évtizeddel később, Kúrosz perzsa király növekvő hatalma fenyegette közvetlenül a babilóni birodalmat. Ő is nyugatra ment és csak miután legyőzte Krőzust, Lúdia legendás királyát, utána fordul Babilónia ellen. Nabú-naid, a kortárs babilóni uralkodó és maga Babilon város szinte veszteség nélkül lesz Kr.e. 540-ben Kúroszé, aki tovább építi óriási kiterjedésű birodalmát. Másod-Izajás ezen politikai események tudatában fordul száműzetésben élő néphez. Újraértelmezi a száműzetést. Látja, hogy Isten felmorzsolja azt a hatalmat amivel megbüntette saját népe gonoszságát. Érzékeli, hogy az újrakezdés lehetőségét kapják ajándékba izraeliták és judaiak. Az ő elgondolásában **Isten az aki** cselekszik, nem az emberek. Kúrosz csak szolgája Isten ügyének.

Így a felszólítást - „Készítsétek az Úr útját a pusztaságban!” át kell alakítanunk. Meg kell tisztítani az Úr útját, az már készen van. El kell söpörni erről az útról minden akadályt, ami megakadályozná Isten érkezését. Ő pedig jönni akar, ez kétségtelen. Mutatják ezt a környezet

eseményei, melyek feloldják a kiszabott büntetést – a száműzetést. Isten nem veti el véglegesen a népét. Bár keményen megbüntette, de most feloldja a ránehezedő elnyomás alól.

Nem hiába, ez a kijelentés lett az Újszövetség egyik kulcsmondatává. Máté, Márk és Lukács evangélisták ezt idézik az evangélium elején. Azonosítják a „kiáltó hangot” Keresztelő Szent Jánossal, akit így az Úr útjának hirdetőjévé avatnak. Ezen az úton jön hozzánk Jézus. Messze, minden vágyunkat felülmúlva, nemcsak a szabadsággal, új kezdettel ajándékoz meg, hanem magával Istennel. Vele kerülhetünk be Isten társaságába. És Jézus valóban Isten útján jár: gyógyítja a betegeket, visszatéríti a bűnösöket. Démonokat űz, felszabadítja megkötözöttségeik alól az embereket, hogy újra Isten szabadságában járjanak. Szinte igazolva a próféták szavait.

Nem lehetett ezt az utat elkészíteni. Pontosabban nem ember készítette ezt az utat, hanem maga Isten. Hisz' maga Másod-Izajás mondja igehirdetése záró fejezeteként: „Keressétek az Urat, mikor engedi megtalálni magát. Szólítsátok, hisz közel van. Hagyja el a gonosz a saját útját, és a jogtalanság embere a gondolatait. Mert az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és a ti útjaitok nem az én útjaim – mondja az Úr. Amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én útjaim ti útjaitoknál, az én gondolataim a ti gondolataitoknál.”

Ezt a magasabb gondolatot pedig így fogalmazhatnánk újra: mi úgy gondoljuk, hogy nem vagyunk méltók arra, hogy találkozzunk Istennel – ő máshogy gondolja. Ne a vétkeinket és a gyarlóságainkat számolgassuk, hanem akarjunk találkozni vele. Ő már lépett a felénk vezető úton. Láttuk, Isten birodalmakat söpört félre az útból, hogy újra egyesülhessen az ő népével. Ennél még nagyobb jelét adta Jézusban, sorsközösséget vállalt velünk. Ahogy mondja is Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet! Tisztítsuk meg hát mi is a szívünket, hogy vele lehessünk. Most mi jövünk, hogy nyissunk felé.